



Samling af Afgørelser

DOMSTOLENS DOM (Anden Afdeling)

11. marts 2015*

»Præjudiciel forelæggelse — tilnærmelse af lovgivningerne — direktiv 2003/6/EF — artikel 1, nr. 1) —
direktiv 2003/124/EF — artikel 1, stk. 1 — intern viden — begrebet »specifik viden« —
potentiel indvirkning på kursen på finansielle instrumenter, der går i en bestemt retning«

I sag C-628/13,

angående en anmodning om præjudiciel afgørelse i henhold til artikel 267 TEUF, indgivet af cour de cassation (Frankrig) ved afgørelse af 26. november 2013, indgået til Domstolen den 2. december 2013, i sagen:

Jean-Bernard Lafonta

mod

Autorité des marchés financiers,

har

DOMSTOLEN (Anden Afdeling)

sammensat af afdelingsformanden, R. Silva de Lapuerta, Domstolens vicepræsident, K. Lenaerts, som fungerende dommer i Anden Afdeling, og dommerne J.-C. Bonichot, A. Arabadjiev og J.L. da Cruz Vilaça (refererende dommer),

generaladvokat: M. Wathelet

justitssekretær: fuldmægtig V. Tourrès,

på grundlag af den skriftlige forhandling og efter retsmødet den 13. november 2014,

efter at der er afgivet indlæg af:

- Jean-Bernard Lafonta ved avocat E. Piwnica
- den franske regering ved D. Colas, S. Menez og S. Ghiandoni, som befuldmægtigede
- den tjekkiske regering ved M. Smolek og J. Vlácil, som befuldmægtigede
- den tyske regering ved T. Henze og A. Wiedmann, som befuldmægtigede
- den italienske regering ved G. Palmieri, som befuldmægtiget, og avvocato dello Stato P. Gentili

* Processprog: fransk.

— den polske regering ved B. Majczyna, K. Maćkowska og K. Pawłowska, som befuldmægtigede
— Europa-Kommissionen ved J. Hottiaux og I. Rogalski, som befuldmægtigede,
og efter at generaladvokaten har fremsat forslag til afgørelse i retsmødet den 18. december 2014,
afsagt følgende

Dom

- 1 Anmodningen om præjudiciel afgørelse vedrører fortolkningen af artikel 1, nr. 1), i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2003/6/EF af 28. januar 2003 om insiderhandel og kursmanipulation (markedsmisbrug) (EUT L 96, s. 16) og artikel 1, stk. 1, i Kommissionens direktiv 2003/124/EF af 22. december 2003 om gennemførelse af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2003/6 med hensyn til definition og offentliggørelse af intern viden og definition af kursmanipulation (EUT L 339, s. 70).
- 2 Anmodningen er blevet indgivet under en sag mellem Jean-Bernard Lafonta og Autorité des marchés financiers (finanstilsynet, herefter »AMF«) vedrørende en afgørelse truffet den 13. december 2010 af AMF's sanktionsudvalg, hvorved Jean-Bernard Lafonta blev idømt en bøde for bl.a. ikke at have meddelt offentligheden oplysninger vedrørende planlægningen af en finansiel transaktion, som skulle gøre det muligt for Wendel SA at erhverve en væsentlig andel i Saint-Gobainkoncernens (herefter »Saint-Gobain«) kapital.

Retsforskrifter

EU-retten

Direktiv 2003/6

- 3 Følgende fremgår af 2., 12. og 24. betragtning til direktiv 2003/6:

»(2) Et integreret og effektivt finansmarked forudsætter markedsintegritet. Det er en betingelse for økonomisk vækst og velstand, at værdipapirmarkederne fungerer gnidningsløst, og at offentligheden har tillid til markederne. Markedsmisbrug skader finansmarkedernes integritet og offentlighedens tillid til værdipapirer og derivater.

[...]

(12) Markedsmisbrug består i insiderhandel og kursmanipulation. Lovgivningen om insiderhandel og om kursmanipulation har samme formål, nemlig at sikre finansmarkedernes integritet i Fællesskabet og forbedre investorernes tillid til disse markeder. [...]

(24) Hurtig og korrekt offentliggørelse af viden fremmer markedsintegriteten, mens udstedernes selektive udbredelse af oplysninger kan føre til, at investorerne mister tilliden til finansmarkedernes integritet. [...]«

4 Ifølge artikel 1, nr. 1), første afsnit, i direktiv 2003/6 forstås ved »intern viden« i dette direktiv »specifik viden, som ikke er blevet offentliggjort, som direkte eller indirekte vedrører en eller flere udstedere af finansielle instrumenter eller et eller flere finansielle instrumenter, og som, hvis den blev offentliggjort, mærkbart ville kunne påvirke kursen på disse finansielle instrumenter eller på de afledte finansielle instrumenter«.

5 Direktivets artikel 2, stk. 1, første afsnit, bestemmer:

»Medlemsstaterne forbyder personer som nævnt i andet afsnit, der er i besiddelse af intern viden, at benytte denne viden ved direkte eller indirekte, for egen eller tredjemands regning at erhverve eller afhænde eller forsøge at erhverve eller afhænde finansielle instrumenter, som denne viden vedrører.«

6 Direktivets artikel 6, stk. 1, første afsnit, bestemmer:

»Medlemsstaterne sikrer, at udstedere af finansielle instrumenter hurtigst muligt offentliggør intern viden, der direkte vedrører disse udstedere.«

Direktiv 2003/124

7 Første og tredje betragtning til direktiv 2003/124 har følgende ordlyd:

»(1) Fornuftige investorer baserer deres investeringsbeslutninger på de oplysninger, som de har til rådighed i forvejen, dvs. tilgængelige forhåndsoplysninger. Spørgsmålet om, hvorvidt det er sandsynligt, at en fornuftig investor vil tage en bestemt oplysning i betragtning ved sin investeringsbeslutning, bør derfor vurderes på grundlag af de tilgængelige forhåndsoplysninger. En sådan vurdering må tage hensyn til oplysningernes forventede virkning på baggrund af den pågældende udsteders samlede aktiviteter, oplysningskildens pålidelighed og andre variable størrelser på markedet, der vil kunne påvirke det pågældende finansielle instrument eller afledte finansielle instrument under de givne forhold.

[...]

(3) Der bør skabes større retssikkerhed for markedsdeltagerne gennem en nærmere definition af to af de elementer, der er væsentlige for definitionen af intern viden, nemlig om den pågældende viden er specifik, og i hvilket omfang den vil kunne påvirke kurserne på de finansielle instrumenter eller på de afledte finansielle instrumenter.«

8 Direktivets artikel 1 med overskriften »Intern viden« bestemmer:

»1. Ved anvendelsen af artikel 1, stk. 1, nr. 1), i direktiv 2003/6/EF skal oplysninger betragtes som specifik viden, hvis de angiver en række forhold, der foreligger eller med rimelighed kan forventes at komme til at foreligge, eller en begivenhed, der er indtrådt eller med rimelighed kan forventes at indtræde, og hvis de er tilstrækkelig præcise til, at der kan drages en konklusion med hensyn til de pågældende forholds eller den pågældende begivenheds indvirkning på kurserne på de finansielle instrumenter eller de afledte finansielle instrumenter.

2. Ved anvendelsen af artikel 1, stk. 1, nr. 1), i direktiv 2003/6/EF forstås ved »viden, som, hvis den blev offentliggjort, mærkbart ville kunne påvirke kursen på de finansielle instrumenter eller på de afledte finansielle instrumenter«: viden, som en fornuftig investor sandsynligvis vil benytte som en del af grundlaget for sine investeringsbeslutninger.«

Fransk ret

- 9 Ved bekendtgørelse af 12. november 2004 (JORF af 24.11.2004, s. 19749) blev bog II-VI i AMF's generelle bestemmelser godkendt, idet bog II har overskriften »Udstedere og finansielle oplysninger« og bog VI overskriften »Markedsmisbrug: Insiderhandel og kursmanipulation«.
- 10 Artikel 223-2, der er indeholdt i nævnte generelle bestemmelsers bog II, som blev indført ved bekendtgørelse af 4. januar 2007 (JORF af 20.1.2007, s. 1204), bestemmer:

»I. Enhver udsteder skal snarest muligt meddele offentligheden al intern viden som defineret i artikel 621-1, som direkte vedrører udstederen.

[...]«

- 11 Artikel 621-1, stk. 1 og 2, i samme generelle bestemmelsers bog VI bestemmer:

»Intern viden er specifik viden, der ikke er blevet offentliggjort, som direkte eller indirekte vedrører en eller flere udstedere af finansielle instrumenter eller et eller flere finansielle instrumenter, og som, hvis den blev offentliggjort, mærkbart ville kunne påvirke kursen på disse finansielle instrumenter eller på dertil knyttede finansielle instrumenter.

Viden anses for at være specifik, hvis den angiver en række forhold eller en begivenhed, der er indtrådt, eller som kan forventes at indtræde, og hvis det er muligt på grundlag heraf at drage en konklusion med hensyn til de pågældende forholds eller den pågældende begivenheds mulige indvirkning på kurserne på de finansielle instrumenter eller dertil knyttede finansielle instrumenter.«

Twisten i hovedsagen og det præjudicielle spørgsmål

- 12 Som det fremgår af forelæggelsesafgørelsen, indgik Wendel SA, hvori Jean-Bernard Lafonta var bestyrelsesformand, mellem december 2006 og juni 2007 aftaler med fire kreditinstitutter om »Total Return Swaps« (herefter »TRS«), hvis underliggende aktiv var aktier i Saint-Gobain. Kreditinstitutterne købte til dækning af deres risiko i alt 85 mio. aktier i Saint-Gobain. Parallelt med indgåelsen af TRS modtog Wendel SA fra disse kreditinstitutter samt et andet kreditinstitut finansiering, der udgjorde et beløb i samme størrelsesorden som TRS.
- 13 Da Wendel SA den 3. september 2007 besluttede gradvist at afvikle TRS, erhvervede selskabet mellem denne dato og den 27. november 2007 over 66 mio. aktier svarende til 17,6% af selskabskapitalen i Saint-Gobain. Overskridelsen af tærsklerne på 5%, 10%, 15% og 20% af kapitalen i Saint-Gobain blev løbende meddelt AMF mellem den 26. september 2007 og den 26. marts 2008.
- 14 Efter en undersøgelse indledt af vilkårene for stigningen i Saint-Gobains kapital fandt AMF, at selv om Wendel SA først den 3. september 2007 officielt traf beslutning om at omdanne den økonomiske eksponering i Saint-Gobain til en fysisk aktiepost, viste de forhold, der var indeholdt i undersøgelsesrapporten, og det tidsmæssige sammenfald mellem underskrivelsen af aftalerne om TRS og Wendel SA's opnåelse af finansiering, der gjorde det muligt for det på sigt at erhverve de aktier i Saint-Gobain, som kreditinstitutterne solgte i forbindelse med afviklingen af TRS, at der fra starten fandtes et ønske hos Wendel SA om at erhverve en væsentlig kapitalandel i Saint-Gobain, og at den pågældende finansielle transaktion var sat i værk med dette grundlæggende formål.
- 15 AMF kritiserede på denne baggrund Wendel SA og Jean-Bernard Lafonta for dels ikke senest den 21. juni 2007, hvor alle TRS var blevet indgået, at have meddelt offentligheden de væsentligste karakteristika ved den finansielle transaktion, som Wendel SA havde planlagt, og som skulle gøre det muligt for selskabet at erhverve en væsentlig kapitalandel i Saint-Gobain, dels ikke, inden Wendel SA

blev underlagt forpligtelsen til at fremsætte en erklæring om overskridelse af tærsklen på 5%, at have meddelt offentligheden den interne viden, der bestod i Wendel SA's gennemførelse af nævnte finansielle transaktion for at kunne opnå en væsentlig kapitalandel i Saint-Gobain.

- 16 Ved afgørelse af 13. december 2010 tiltrådte AMF's sanktionsudvalg hvert af disse klagepunkter og idømte Wendel SA og Jean-Bernard Lafonta en bøde på hver 1,5 mio. EUR.
- 17 Jean-Bernard Lafonta anlagde sag ved cour d'appel de Paris med påstand om annulation af denne afgørelse, for så vidt som han derved blev idømt en bøde. Ved dom af 31. maj 2012 fik Jean-Bernard Lafonta ikke medhold.
- 18 Jean-Bernard Lafonta iværksatte kassationsanke til prøvelse af nævnte dom. Til støtte for appellen har Jean-Bernard Lafonta anført, at viden kun er specifik som omhandlet i artikel 621-1, stk. 2, i AMF's generelle bestemmelser, som henviser til artikel 223-2 i de generelle bestemmelser, »hvis den angiver en række forhold eller en begivenhed, der er indtrådt, eller som kan forventes at indtræde, og hvis det er muligt på grundlag heraf at drage en konklusion med hensyn til de pågældende forholds eller den pågældende begivenheds mulige indvirkning på kurserne på de finansielle instrumenter eller dertil knyttede finansielle instrumenter«. Ifølge Jean-Bernard Lafonta følger det heraf, at viden kun er specifik som omhandlet i denne bestemmelse, såfremt den gør det muligt for den, der er i besiddelse af denne viden, at forudse, i hvilken retning kursen på den pågældende aktie vil ændre sig, når denne viden offentliggøres. Kun viden, der gør det muligt at forudsige, om kursen på den pågældende aktie vil stige eller falde, giver den, der er i besiddelse af en sådan viden, mulighed for at afgøre, om vedkommende skal købe eller sælge, og giver dermed vedkommende en fordel i forhold til de øvrige aktører på markedet, som ikke er i besiddelse af denne viden. Jean-Bernard Lafonta har hertil tilføjet, at det i det foreliggende tilfælde var umuligt at forudse, om kursen på aktierne i Wendel SA ville blive påvirket i opadgående eller nedadgående retning ved offentliggørelsen af oplysningerne vedrørende erhvervelsen af kapitalandele i Saint-Gobain.
- 19 AMF er af den opfattelse, at et sådant krav går videre end ordlyden af direktiv 2003/6 og 2003/124, som ikke henviser til retningen af den indvirkning, som en viden kan have på kursen på de pågældende finansielle instrumenter. Ifølge AMF udgør al viden, hvorom det kan konkluderes, at den, såfremt den var kendt, ville kunne medføre en ændring af kursen, alene af denne grund specifik viden, idet det kriterium, der ligger til grund for sondringen mellem specifik og uspecifik viden, hviler på denne videns potentiale til at påvirke markedet.
- 20 På denne baggrund har cour de cassation besluttet at udsætte sagen og forelægge Domstolen følgende præjudicielle spørgsmål:

»Skal artikel 1, nr. 1), i [direktiv 2003/6] og artikel 1, stk. 1, i [direktiv 2003/124] fortolkes således, at kun viden, hvorom det med en tilstrækkelig grad af sandsynlighed kan fastslås, at dens potentielle indvirkning på kurserne på de pågældende finansielle instrumenter går i en bestemt retning, når den offentliggøres, kan udgøre tilstrækkelig specifik viden i henhold til disse bestemmelser?«

Om det præjudicielle spørgsmål

- 21 Indledningsvis bemærkes, at det fremgår af 2. og 12. betragtning til direktiv 2003/6, at direktivet har til formål at sikre integriteten af finansmarkederne i Den Europæiske Union og forbedre investorernes tillid til disse markeder, idet denne tillid bl.a. afhænger af, at investorerne stilles lige, og at de er beskyttet mod ulovlig anvendelse af intern viden (jf. i denne retning domme Spector Photo Group og Van Raemdonck, C-45/08, EU:C:2009:806, præmis 47, IMC Securities, C-445/09, EU:C:2011:459, præmis 27, og Geltl, C-19/11, EU:C:2012:397, præmis 33).

- 22 Mens artikel 2, stk. 1, i direktiv 2003/6 i denne forbindelse forbyder insiderhandel, pålægger direktivets artikel 6, stk. 1, udstedere af finansielle instrumenter en pligt til hurtigst muligt at offentliggøre intern viden, der direkte vedrører dem. Som det understreges i 24. betragtning til nævnte direktiv, fremmer hurtig og korrekt offentliggørelse af viden markedintegriteten, mens en selektiv udbredelse af oplysninger kan føre til, at investorerne mister tilliden til finansmarkedernes integritet.
- 23 Begrebet »intern viden« er i artikel 1, nr. 1), første afsnit, i direktiv 2003/6 defineret som »specifik viden, som ikke er blevet offentliggjort«, som vedrører en eller flere udstedere af finansielle instrumenter eller et eller flere finansielle instrumenter, og som, »hvis den blev offentliggjort, mærkbart ville kunne påvirke kursen på disse finansielle instrumenter eller på de afledte finansielle instrumenter«.
- 24 Den definition af begrebet »intern viden«, som følger af denne bestemmelse, indeholder således fire væsentlige elementer. For det første er der tale om specifik viden. For det andet er denne viden ikke blevet offentliggjort. For det tredje vedrører den, direkte eller indirekte, et eller flere finansielle instrumenter, eller deres udstedere. For det fjerde ville den, hvis den blev offentliggjort, mærkbart kunne påvirke kursen på disse finansielle instrumenter eller på de afledte finansielle instrumenter (dom *Geltl*, EU:C:2012:397, præmis 25).
- 25 Domstolen har bemærket, at intern viden i kraft af sin fortrolige og præcise karakter og det forhold, at den mærkbart kan påvirke kursen på de berørte finansielle instrumenter, giver den insider, som besidder den, en fordel i forhold til alle andre aktører på markedet, der ikke er i besiddelse af den (jf. dom *Spector Photo Group* og *Van Raemdonck*, EU:C:2009:806, præmis 52).
- 26 Det bemærkes endvidere, at direktiv 2003/124, således som det fremgår af tredje betragtning hertil, med henblik på at skabe større retssikkerhed for markedsdeltagerne har til formål at præcisere det første og det fjerde af de elementer, der er væsentlige for begrebet »intern viden«, og som er nævnt i denne doms præmis 24.
- 27 Hvad således angår det første element bestemmer artikel 1, stk. 1, i direktiv 2003/124, at oplysninger skal »betragtes som specifik viden, hvis de angiver en række forhold, der foreligger eller med rimelighed kan forventes at komme til at foreligge, eller en begivenhed, der er indtrådt eller med rimelighed kan forventes at indtræde, og hvis de er tilstrækkelig præcise til, at der kan drages en konklusion med hensyn til de pågældende forholds eller den pågældende begivenheds indvirkning på kurserne på de finansielle instrumenter eller de afledte finansielle instrumenter«. Hvad angår det fjerde element bestemmer dette direktivs artikel 1, stk. 2, at viden, som mærkbart ville kunne påvirke kursen på de pågældende finansielle instrumenter, er viden, »som en fornuftig investor sandsynligvis vil benytte som en del af grundlaget for sine investeringsbeslutninger«.
- 28 Domstolen har fastslået, at de to elementer, der er væsentlige for definitionen af begrebet »intern viden«, som således er nærmere fastsat i artikel 1 i direktiv 2003/124, er uafhængige af hinanden og udgør mindstekrav, der hver især skal være opfyldt, for at viden kan kvalificeres som »intern« som omhandlet i artikel 1, nr. 1), første afsnit, i direktiv 2003/6 (jf. i denne retning dom *Geltl*, EU:C:2012:397, præmis 52 og 53).
- 29 Efter således at have nævnt disse principper bemærkes, at det spørgsmål, som den forelæggende ret har stillet, udelukkende tilsigter at opnå en afklaring af det første af de elementer, der er væsentlige for definitionen af begrebet »intern viden«, nemlig specifik viden.
- 30 I denne henseende bemærkes, således som generaladvokaten har anført i punkt 37 i forslaget til afgørelse, at det ikke fremgår af nævnte bestemmelses ordlyd, at »specifik« viden alene omfatter viden, der gør det muligt at fastslå, i hvilken retning kursen på de pågældende finansielle instrumenter eller afledte finansielle instrumenter vil ændre sig.

- 31 Ifølge den betydning, som de udtryk, der er anvendt i artikel 1, stk. 1, i direktiv 2003/124, almindeligvis tillægges, skal det således anses for tilstrækkeligt med henblik på at opfylde den omhandlede betingelse, at en viden er tilstrækkeligt konkret eller specifik til at kunne udgøre et grundlag, hvorpå det kan evalueres, om den række af forhold eller den begivenhed, som der er tale om, kan have en indvirkning på kursen på de finansielle instrumenter, som denne viden vedrører. Denne bestemmelse udelukker derfor kun viden, som er vag eller generel, og som ikke gør det muligt at drage en konklusion med hensyn til dens indvirkning på kurserne på de pågældende finansielle instrumenter, fra begrebet »intern viden«.
- 32 Denne fortolkning underbygges også af såvel den generelle opbygning af artikel 1 i direktiv 2003/124 som formålet med direktiv 2003/6.
- 33 Hvad angår den generelle opbygning af artikel 1 i direktiv 2003/124 er det Jean-Bernard Lafontas opfattelse, at viden kun kan anses for specifik, såfremt den sætter den person, som besidder denne viden, i stand til at forudse, i hvilken retning kursen på det pågældende finansielle instrument vil ændre sig, eftersom kun viden, der opfylder denne betingelse, gør det muligt for denne person at fastslå, om vedkommende bør erhverve eller afhænde dette finansielle instrument, og dermed giver vedkommende en fordel i forhold til alle andre aktører på markedet.
- 34 I denne henseende bemærkes, at i lighed med artikel 1, stk. 1, i direktiv 2003/124 kræver dette direktivs artikel 1, stk. 2, imidlertid ikke, at denne viden gør det muligt at fastslå, i hvilken retning kursen på de pågældende finansielle instrumenter vil ændre sig. En given viden vil således kunne benyttes af en fornuftig investor som en del af grundlaget for dennes investeringsbeslutninger og dermed opfylde betingelsen i nævnte direktivs artikel 1, stk. 2, selv om denne viden ikke gør det muligt at forudse, at kursen på de pågældende finansielle instrumenter vil ændre sig i en bestemt retning.
- 35 Hvad angår formålet med direktiv 2003/6 bemærkes, således som generaladvokaten har anført i punkt 39 i forslaget til afgørelse, at en indskrænkning af anvendelsesområdet for artikel 1, nr. 1), i direktiv 2003/6 og artikel 1, stk. 1, i direktiv 2003/124 til kun at omfatte viden, der gør det muligt at fastslå, i hvilken retning kursen på de pågældende finansielle instrumenter vil ændre sig, kan skade de formål, der er nævnt i denne doms præmis 21.
- 36 Finansmarkedernes stigende kompleksitet gør det således særligt vanskeligt at evaluere, nøjagtig i hvilken retning kursen på finansielle instrumenter vil ændre sig, således som det i øvrigt fremgår af første betragtning til direktiv 2003/124, der henviser til en række faktorer, der kan have indvirkning på disse kurser i en given situation. Under disse omstændigheder, som generelt kan føre til forskellige vurderinger alt efter investoren, vil en tiltrædelse af, at viden kun kan anses for specifik, såfremt den gør det muligt at fastslå, i hvilken retning kursen på de pågældende finansielle instrumenter vil ændre sig, medføre, at en person, der besidder en viden, vil kunne foregive, at der foreligger usikkerhed i denne henseende med henblik på at undgå at offentliggøre visse dele af denne viden, og således drage fordel heraf til skade for de andre aktører på markedet.
- 37 I denne kontekst bemærkes endvidere, at det fremgår af forarbejderne til direktiv 2003/124, at en henvisning til muligheden for at drage en konklusion med hensyn til »retningen« af en videns indvirkning på kursen på de pågældende finansielle instrumenter, der var indeholdt i den affattelse, som blev lagt ud til offentlig høring, af teknisk udtalelse CESR/02-089d udgivet i december 2002 af Det Europæiske Værdipapirtilsynsudvalg (CESR), rettet til Europa-Kommissionen, med overskriften »CESR's Advice on Level 2 Implementing Measures for the proposed Market Abuse Directive«, efterfølgende blev slettet netop for at undgå, at en sådan henvisning ville blive anvendt som et påskud til ikke at offentliggøre viden.

- 38 Henset til samtlige ovenstående betragtninger skal det forelagte spørgsmål herefter besvares med, at artikel 1, nr. 1), i direktiv 2003/6 og artikel 1, stk. 1, i direktiv 2003/124 skal fortolkes således, at de ikke opstiller et krav om, at det med henblik på, at viden kan anses for specifik viden som omhandlet i disse bestemmelser, med en tilstrækkelig grad af sandsynlighed skal kunne fastslås, at denne videns potentielle indvirkning på kurserne på de pågældende finansielle instrumenter går i en bestemt retning, når den offentliggøres.

Sagens omkostninger

- 39 Da sagens behandling i forhold til hovedsagens parter udgør et led i den sag, der verserer for den forelæggende ret, tilkommer det denne at træffe afgørelse om sagens omkostninger. Bortset fra nævnte parters udgifter kan de udgifter, som er afholdt i forbindelse med afgivelse af indlæg for Domstolen, ikke erstattes.

På grundlag af disse præmisser kender Domstolen (Anden Afdeling) for ret:

Artikel 1, nr. 1), i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2003/6/EF af 28. januar 2003 om insiderhandel og kursmanipulation (markedsmisbrug) og artikel 1, stk. 1, i Kommissionens direktiv 2003/124/EF af 22. december 2003 om gennemførelse af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2003/6 med hensyn til definition og offentliggørelse af intern viden og definition af kursmanipulation skal fortolkes således, at de ikke opstiller et krav om, at det med henblik på, at viden kan anses for specifik viden som omhandlet i disse bestemmelser, med en tilstrækkelig grad af sandsynlighed skal kunne fastslås, at denne videns potentielle indvirkning på kursen på de pågældende finansielle instrumenter går i en bestemt retning, når den offentliggøres.

Underskrifter